

Rita Forsberg-Kimura

**Hiljainen
polku**

Kuolemaa ei ole

Hiljainen polku

[Johdanto](#)

[Luku 1](#)

[Luku 2.](#)

[Luku 3](#)

[Luku 4](#)

[Luku 5](#)

[Luku 6](#)

[Luku 7](#)

[Luku 8](#)

[Luku 9](#)

[Valmistusmerkinnät](#)

Johdanto

HILJAINEN POLKU - KUOLEMAA EI OLE

Tämä kirja on omistettu luoville vanhemmilleni, Carl ja Elsa Forsbergille, jotka eivät anteneet minun unohtaa luovuuden, itseilmaisun ja luomisen, uuden synnyttämisen tärkeyttä elämässä. Isäni oli kuvataiteilija ja äitin musiikkitaitelija ja kuvat ja sävelet ovat olleet läsnä elämässäni jo ennen syntymääni. Olen ikuisesti kiitollinen tästä vanhemmilleni.

Tämä kirja käsittelee kuolemaa ja kuoleman jälkeistä elämää. Kirja etenee tarinan muodossa, jonka henkilöt ovat fiktiivisiä, mutta ne voivat myös kuvastaa osia, aspekteja meistä jokaisesta.

Kirjan tarkoitus on auttaa pääsemään eroon kuoleman pelosta, joka on ihmiskunnan suurimpia pelkoja. Kukaan ei oikein halua puhua kuolemasta. Siitä vaietaan ja kuitenkin kuolema on läsnä heti syntymästä alkaen.

Toivon kirjan auttavan oivaltamaan, että kuolema ei ole sellainen, kuin meidän on annettu ymmärtää. Toiveeni on myös, että kirjan myötä käsityksesi elämästä ja kuolemasta laajenee ja kokee muutoksen ja oivallat olemassaolomme kaikessa kauneudessaan.

Muista hengittää oikein syviä hengityksiä ja juoda paljon vettä. Voit hengittää kaiken tiedon sisääsi.

MITEN TÄMÄ KIRJA SAI ALKUNSA?

Äitini poistui yllättäen vuonna 2010. Hänelle piti suorittaa suhteellisen yksinkertainen toimenpide, mutta äiti valitsi massiivisen verenvuodon aivoissa tavakseen poistua maanpiiristä.

Ennen äidin poistumista, herään yöllä tunteeseen, että äiti on huoneessa. Viestintämme tapahtui tunteen, tietämisen avulla.

Äiti kysyy minulta: "Saanko lähteä?"

Tiesin, että äiti oli väsynyt, ikää oli 88 vuotta, joten vastasin hänelle, että me lapset pidämme huolta isästä ja toisistamme, joten kyllä sinä voit lähteä. Kaipaamme sinua, mutta olet vapaa lähtemään. Äiti halasi minua ja vähän sen jälkeen sain viesti, että äiti oli poissa.

Näin äidin seuraavana päivänä kodissaan hyvin hämmentyneenä, hän ei ymmärtänyt olevansa toisessa olomuodossa. Äiti oli sairaalassa kipulääkityksellä ja nyt hän vaikutti sekavalta, kuin huumatulta. Viestitin hänelle, että et enää ole kehossa, sinun on jatkettava matkaa eteenpäin.

Seuraavan kerran äiti otti yhteyttä soittamalla puhelimella. Samoin kun maassa otetaan yhteyttä puhelimella, samoin mieli toimii näkymättömässä maailmassa.

Herään unessa, joka ei oikeasti ollut unta, kovaan meteliin, kuin suuren metallisen rattaan pyörimisestä lähtevään äänen. Koko sänky heilui ja tärisi, kuin olisi ollut maanjäristys.

Huudan äidille, että puhu kovempaa, en kuule mitä sanot. Täällä on niin kova melu. Maanpiirissä on todella kovaa melua koko ajan. Ei vain fyysisyydestä aiheutuvaa vaan energeettistä melua.

Äidin viesti oli, että lapsille tulee antaa mahdollisuus oppia musiikkia. Minun tulisi kertoa kaikille, että lapset ovat Mestareita maahan tullessaan, heitä pitää vain muistuttaa, kuinka soitetaan pianoa, viulua tai mikä instrumentti heitä kutsuukaan.

Äitini oli maassa ollessaan musiikinopettaja ja rajan tuolla puolella hän kertomansa mukaan toimi myös musiikinopettajana koulussa, jonka me enkeliolentoina olemme perustaneet niille, jotka eivät päässeet vielä maan vaikutuksessa olevien tasojen ohi oman henkiperheensä luokse.

Seuraavan kerran äiti ilmestyi minulle kotona. Hän laittoi takkinsa naulakkoon ja kertoi nyt olevansa terve. Hän oli ollut 8 päivää sairaalassa ja nyt täysin terve. Näin mieli toimii; kuolet sairaalassa ja menet tietysti sairaalaan, kun siirryt toiselle puolelle. Oli kulunut tasan 8 kuukautta siitä, kun äiti siirtyi ajasta ikuisuuteen ja ikuisuudessa ei ole aikaa.

Äidin yllä oleva vaate, paremminkin kaapu, kiinnitti huomiotani. Äiti ei oikeastaan koskaan käyttänyt punaista väriä, mutta nyt hänellä oli yllään kaunis, karmiinin punainen, sädehtivä kaapu. Vaate värähteli ja se eli, se oikeastaan säteili ja tuo väri muistutti minua jostain hyvin tutusta asiasta, joka minun on koettava.

Löysin DreamWalk Death - uuden ajan saattohoidon, jossa siirtyvä henki saatetaan maan vetovoimassa olevien tasojen, Maan Lähialueiden ohi, puhtaammille ja

selkeimmille tasoille. Nämä Maan Lähialueet ovat niitä tasoja, joilta synnyttään yhä uudelleen maan päälle fyysiseen kehoon. Näille tasoille suurin osa siirtyvistä hengistä menee, noin 80% jää noille tasoille. Maan Lähialueet ovat mielen tasoja, mielikuvituksen tasoja, mielen taivasta.

Nämä tasot ovat hyvin hämmentäviä ja DreamWalker saattaa hengen näiden tasojen ohi. Tämän tapainen saattaminen tuntui minusta hyvin tutulle ja kuin olisin tehnyt sitä ennenkin ja niinhän se olikin. Olen tehnyt tätä monien elämieni aikana.

Äiti opetti aina huomioimaan ja kuuntelemaan, kuinka paljon kauneutta on ympärillämme. "Katso, miten kaunis... kuuntele musiikkia ei vain korvilla vaan koko kehollasi ... tunne musiikin värähtely kehossasi."

Kun aloitin äitini saattamisen löysin hänet isoäitini ja kahden tätini seurassa Maan Lähialueilla. Kysyin äidiltäni, haluaako hän jatkaa matkaa puhtaammille alueille kanssani ja hän vastasi: "Kyllä."

Lähdimme kulkemaan polkua ja kulkiessamme eteenpäin kiinnitin huomioni siihen, kuinka kaikkialla soi uskomattoman kaunis musiikki. Kysyin äidiltäni, kuuleeko hän, kuinka kaikki soi ja äiti viestitti, että täällä soi koko ajan.

Saatoin hänet Kukkien Sillalle ja luovutin äidin omalle enkeliperheelleen. Äidin sieluenergia oli ja on hyvin kaunis. Hänen rakkautensa musiikkia kohtaan on myös minussa.

Elämä on kaunista ja kuolema on kaunista.

MAAN KOKEMUS

Enkelit tulevat maahan kokemaan kuoleman dramaattisella tavalla, fyysisen kehon kuoleman ja sen kautta oivaltamaan, että Sielu jatkaa olemassaoloaan ikuisesti. Sinun valosi jatkaa säteilyään, se ei koskaan sammuu.

Kaikki valot, tähdet, galaksit ... kaikki kuolevat, mutta sinun valosi loistaa ikuisesti, se ei koskaan kuole.

Kuolema on läsnä heti syntymästä lähtien. Se on väistämätön ja läsnä koko ajan ja siksi ihmiset eivät halua puhua kuolemasta, yrittävät vältellä kuolemaa. Ihmiskunnan suurin pelko on kuolema.

Kuolema kuitenkin luotiin, että henki voisi poistua täältä maan päältä. Oli oltava tapa, jolla poistuttiin kehosta, sillä elämien välillä tarvittiin puhdistumista aikaisemmista kokemuksista niin, että ei tultu uuteen elämään kaikki edellisen elämän painolasti mukana.

Nykyisin tämä siirtyminen tapahtuu monelle hengelle ilman puhdistumista edellisistä kokemuksista, vaan heti synnyttään uuteen kehoon ja siksi elämä on hyvin sekavaa. Tarvitaan puhdistuminen ja uudistuminen, ennen uudelleen syntymistä kehoon.

KUOLEMA

Kuoleva ihminen jätetään usein yksin ja lopulta hänestä ei kuitenkaan haluta päästää irti. Kuolemaa ei ole oivallettu